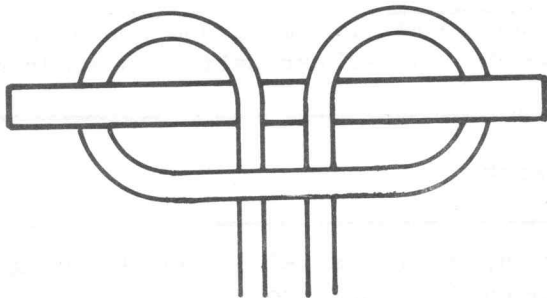

het koppelen van sleetjes .....

.... was de titel van een stukje in "VLIEGER" nr. 3/84. Wie mij kent, weet van mijn passie voor alles wat slee heet. Van daar dat een kleine reactie niet uit kan blijven.

1. John koos zeer terecht (onbewust?) voor een sleemodel dat geen stabilisatieopeningen heeft. Zo wordt voorkomen dat er bij tijd en wijle een van de sleeën zichzelf dol gaat tollen, als gevolg van het feit dat één van de stokken in zo'n opening verstrikt raakt.

2. Voorbereide lusjes betekent een aparte haspel voor de sleeën-trein. Dat hoeft niet. Ik zet naar behoefte in geeft-niet-welke lijn, of geeft-niet-welke afstand korte stokjes (ongeveer 7 cm van 3 mm ramin). Zie tekening. Elke vlieger heeft aan het toomeinde een lusje (max. 2 cm), waarmee het aan het stokje bevestigd wordt. Voordeel: geen geknoop bij het vastzetten, en bij het inhalen is de vlieger automatisch los, wanneer je het stokje uit de hoofdlijn los trekt.

3. Het oplaten kan op meer manieren. Erg leuk is het om eerst de lijn uit te rollen, de stokjes er in te zetten, de vliegers er aan te bevestigen en deze met een hoopje zand aan de grond te houden. Als ze allemaal zitten en de lijn goed aan een pen is vastgezet, laat je de slee die het verst

van de haspel ligt 'vrij'. Hij zal dan langzaam maar zeker de hele rits van de grond tillen. Deze methode heeft iets uitdagends, want wanneer om de een of andere reden ergens midden in de rij een slee te vroeg vrij komt is het leed niet te overzien....

4. Om de zaak in te halen loop ik de lijn een eind naar beneden. Zodra ik de eerste slee tegenkom trek ik het stokje los en leg ik de vlieger op de grond. Enz..

sleetip 1

Lijnen van wat grotere vliegers wind ik nooit op onder spanning. Op een 'tweestok-haspel' geeft dat wel eens problemen. Ik loop de vlieger naar beneden, vervang hem door een sleetje en wind dan de haspel op. De geringe trekkracht van het sleetje is voor de zwaardere kabel (1,5 mm of meer) geen bezwaar en vergemakkelijkt het werk aanzienlijk!

sleetip 2

Ga je op vakantie naar wat kleinschalig, bergachtig terrein neem dan eens een paar sleetjes mee. In Hoog Sauerland had ik er erg leuke ervaringen mee. Bij weinig 'grond-wind' zijn ze toch wel omhoog te krijgen (desnoods eerst een pilot), en zodra ze hoog genoeg zijn vangen ze meestal snel veel wind uit volkomen onverwachte hoek. Je loopt kans een hoek van meer dan 45 graden (zijwaarts) in je lijn te krijgen. Soms ook tekenen zich de meest vreemde luchtwervelingen af in de stand van je lijn.

Gerard Scholtes , Den Haag